

[Boligministeren.]

førelse af de tekniske hovedanlæg i inderzonerne, hvor det jo påhviler kommunerne at holde vedkommende byudviklingsudvalg orienteret om den eksisterende og planlagte hovedkloakering, kan jeg sige, at det er klart, at gennemførelsen af byggemodningsprocessen i de udlagte inderzoner er særdeles vigtig, men det er jo ikke alene et spørgsmål om opfyldelse af en pligt, men også et spørgsmål om økonomiske muligheder. For at bøde på disse forhold har boligministeriet med hjemmel i byreguleringsloven siden januar 1966 ydet lån til et beløb på i alt 14,6 mill. kr. til byggemodning, og yderligere er der via Kongeriget Danmarks Hypotekbank stillet andre 34 mill. kr. til rådighed til disse formål. En mere omfattende støtte til byggemodning vil nu kunne iværksættes med hjemmel i bygge- og boligfondsloven. Boligministeriet har med henblik herpå rettet en forespørgsel til formændene for byudviklingsudvalgene om, hvor store behovene for støtte til byggemodning vil være i de nærmeste 3 finansår. De indkomne svar viser, at der er et meget stort behov, men viser også, at der med byggefondens medvirken synes at være mulighed for at opfylde kravet om nødvendige tekniske hovedanlæg og dermed for at forøge udbuddet af byggemodningsgrunde i de kommende år.

Hastrup: Mit spørgsmål sigtede jo først og fremmest på at få fastslået, om man kan sige, at der er tilstrækkeligt areal i udbud i de områder, som er særlig relevante her i landet. Jeg er vel klar over, at de byudviklingsplaner, der er godkendt siden lovens vedtagelse, opfylder bestemmelserne.

Jeg var noget skuffet over, at ministeren ikke kunne give oplysninger om arealudbuddet og ikke havde andre tal at give end dem, jeg selv fremkom med i min tale, men må jeg så stille det tillægs-spørgsmål: er det sådan, at man kan sige, at der f. eks. i Københavns amt, Frederiksborg amt og Roskilde amt, altså det store hovedstadsområde, er så mange arealer til rådighed, som loven om regulering af bymæssige bebyggelser forudsætter, det vil altså sige, at der i dette område er inderzonearealer til det dobbelte af forbruget 15 år frem i tiden, for det var jo navnlig

det, der skulle være. Og hvis dette ikke er tilfældet, giver det så ikke ministeren anledning til eventuelt at overveje en sådan ændring af loven, at man ad den vej måske kunne skynde lidt på udviklingen og fremme udbuddet?

Boligministeren (Kaj Andresen): Med hensyn til de muligheder, der er i de byudviklingsplaner, der eksisterer, kan jeg henvise til, hvad jeg før sagde. Vi har ikke tal for hele landet over, hvor store arealer der ligger; de sidste beregninger, vi har for det storkøbenhavnske område, som hr. Hastrup omtaler, går på, at der inden for det storkøbenhavnske område med de tilhørende amter skulle være plads til ca. 300.000 boliger på de arealer, der ligger i inderzonerne, og det vil vel sige i hvert fald til 20-30 års forbrug. Men regulering af byudviklingsplanerne finder jo sted med mellemrum, og det er klart, at der stadig væk er mulighed for at udvide dem ved de reguleringer, der finder sted.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Guldborg** til boligministeren:

„Vil ministeren i anledning af oplysninger i dagspressen om lejefastsættelsen i et socialt boligselskab i Helsingør oplyse, om der i den gældende lovgivning mangler hjemmel for ministeren til at sikre, at de regler for huslejeudligning, der har måttet respekteres både i private udlejningsejendomme og i sociale boligselskaber i det øvrige land, også bliver overholdt af det omtalte boligselskab i Helsingør?“

Skriftlig begrundelse:

Det er en væsentlig forudsætning for huslejeforhøjelserne over hele landet, at de sker på ligelig måde.

Det ser af pressens oplysninger ud, som om et socialt boligselskab i Helsingør har søgt at skaffe sig en særstilling, som ikke er rimelig over for alle andre, og at lejevurderingsrådene i Helsingør ikke har kunnet sørge for en retfærdig ordning.

Det er ligeledes oplyst, at det ikke er sikkert, at ministeren kan gribe ind i et sådant tilfælde.